

STUDIUL BIBLIC INDUCTIV

STUDIUL BIBLIC INDUCTIV

Realizarea oricărui studiu biblic
cuprinde 3 stadii:

I. Observarea

II. Interpretarea

III. Aplicarea

I. OBSERVAREA

Definiție

Observarea este procesul de scrutare a textului cu scopul de a descoperi și a nota ceea ce spune și ceea ce nu spune el de fapt.

Calitățile observării

- *Exactitate* – identificarea cu precizie a ceea ce spune și a ceea ce nu spune textul biblic; delimitarea precisă a faptelor textuale de alte tipuri de aserțiuni (afirmații).
- *Claritate* – formularea într-un mod ușor de înțeles a lucrurilor descoperite în text.
- *Selectivitate* – concentrarea asupra acelor fapte textuale care au o importanță mai mare pentru înțelegerea mesajului.

Piedici în calea observării

- nu știm ce să căutăm
- nu avem experiență suficientă (cu Christos și cu studierea Bibliei)
- nu acordăm suficient timp studiului

Întrebări de observare

- CINE? Cine sunt personajele textului?
- CE? Ce s-a întâmplat? Ce idei sunt exprimate?
- UNDE? Unde a avut loc acțiunea? În ce cadru geografic?
- CÂND? Când a avut loc aceasta? În ce cadru istoric?
- DE CE? De ce s-a întâmplat așa? Din ce motiv, cu ce scop?
- CUM? Cum au fost făcute aceste lucruri? Cât de bine? Cât de repede? Cu ce mijloace?

Ce trebuie căutat în Observare

1) *Formă literară / Stil / Atmosferă:*

- *Ca formă literară*, în Biblie se întâlnește:
 - discurs – ex. Epistolele
 - narațiune – ex. Evangheliile
 - poezie – ex. Psalmi, Cântarea Cântărilor
 - literatură apocaliptică – ex. Apocalipsa, Daniel

Ce trebuie căutat în Observare

- *Stilul* reprezintă mijloacele lingvistice folosite în text. El poate fi:
 - concis – ex. Proverbe
 - livresc – ex. Evrei
 - intempestiv – ex. Galateni
 - simplu – ex. Ep.Ioan

Ce trebuie căutat în Observare

- *Atmosfera* poate fi:
 - de bucurie, mulțumire
 - de preocupare, de îmbărbătare
 - de mânie, de disperare, etc.

Ce trebuie căutat în Observare

2) *Cine vorbește și cui se adresează. Personajele:*

- Fapte 1.1-2; Evr. 10.25-29

3) *Indicații geografice. Harta:*

- Fapte 1.8; 1 Pet. 1.1

4) *Indicații și proporții de timp:*

- Gal. 1.18; 2.1

5) *Construcții gramaticale:*

- Timpul verbelor, diateza; nr. substantivelor
Mat. 22.32; 2 Pet. 1.4

Ce trebuie căutat în Observare

6) *Cuvinte de legătură:*

- de timp: când, atunci
- de loc: unde, încotro
- de accent: într-adevăr
- ideative - motivaționale: deoarece , întrucât
 - de rezultat: pentru că, ca să
 - de contrast: însă, dar, iar, ci
 - de comparație: ca și, tot așa
 - de condiție: dacă

Ce trebuie căutat în Observare

7) *Relații structurale:*

- sunt relații între propoziții, idei, paragrafe, pasaje
- sunt cheia care ne ajută să determinăm contextul
- relevă structura internă a textului

Ce trebuie căutat în Observare

Exemple de relații structurale:

- *Comparația* – asocierea lucrurilor asemănătoare:

Rom. 12.1: „să aduceți trupurile voastre *ca* o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu”

Matei 23:37: „am vrut să strâng pe copiii tăi *cum* își strânge găina puii sub aripi”

Ps. 32.4: „mi se usca vlaga *cum* se usucă pământul de seceta verii”

Ce trebuie căutat în Observare

- *Contrastul* – asocierea lucrurilor opuse:
Rom. 12.21: „Nu te lăsa biruit de rău, *ci* biruiește răul prin bine”.
1 Cor. 10.24: „Nimeni să nu-și caute folosul lui, *ci* fiecare să caute folosul altuia”.
2 Cor. 2.17: „Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu ... *ci* vorbim cu inimă curată”
Mat. 7.13-14; Gal. 2.20; Efes. 2.19; Fil. 4.6

Ce trebuie căutat în Observare

- *Repetiția* – repetarea aceluiași termenii, expresii, propoziții:

Mat. 5.29-30: „Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă. Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și leapăd-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă”.

Mat. 10.37-38; 11.8-9; 23.13,14,15,23,25,27,29 etc.

Ce trebuie căutat în Observare

- *Continuitatea* – folosirea repetată a termenilor, expresiilor sau propozițiilor similare:

Ps. 15.1: „cine va locui în cortul Tău?...cine va locui pe muntele Tău cel sfânt?”

Ps. 32.1-2: „Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit! Ferice de omul căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea...”

Ps. 127.1; In. 3.3,5; 2 Cor. 6.14-15

Ce trebuie căutat în Observare

- *Extinderea* – tratarea extensivă a unui aspect particular, a unei idei sau a unei serii de evenimente (aceasta implică extinderea ideii, și nu repetarea ei):
 - Gen. 1.1-31: Creația, în cele șase zile
 - Ezech. 40-45: Templul și Noul Ierusalim
 - In. 12-20: patimile și învierea Domnului Isus

Ce trebuie căutat în Observare

- *Punctul culminant* – aranjarea unui material într-o gradație crescândă:
 - 1 Sam. 17.1-58: uciderea lui Goliat (v. 49,50)
 - Mat. 26-28: răstignirea Domnului Isus și evenimentele premergătoare (27.32-37)
 - Fapte 11.1-18: pogorîrea Duhului Sfânt peste cei din casa lui Corneliu (v. 15)
 - Rom. 5.8-9; 8.31-39; 2 Cor. 6.3-10

Ce trebuie căutat în Observare

- *Punctul crucial* – subiectul este astfel aranjat încât el se mișcă în jurul unui factor numit pivot:

Num. 20.10-12: Moise la Meriba

1 Sam. 15.9: neascultarea lui Saul

2 Sam. 11.1-5: păcătuirea lui David

Fapte 2.1-4: pogorârea Duhului Sfânt

Fapte 13.1-3: recunoașterea apostoliei lui Pavel

Ce trebuie căutat în Observare

- *Alternanța* – schimbarea sau alternarea anumitor elemente (pentru a accentua anumite contraste sau comparații):

Rom. 2.7-10: viață veșnică, slavă, cinste și pace; mânie și urgie, necaz și strâmtorare

1 Cor. 15.40-44: trupuri cerești și trupuri pământești; trup firesc și trup duhovnicesc

Rom. 8.8-9; 1 Cor. 10.20-21; 2 Cor. 6.14-18

Ce trebuie căutat în Observare

- *Particularizarea* – o mișcare de la general la particular:

Mat. 6.1-17: neprihănirea voastră: milostenie, rugăciune și post

Lc. 3.8-14: roduri vrednice de pocăință

Rom. 1.28-31: lucruri neîngăduite

1 Cor. 12.4-11: felurite daruri

Efes. 1.3-12: binecuvântări duhovnicești

Ce trebuie căutat în Observare

- *Generalizarea* – o mișcare de la particular la general:

Rom. 11.30-32: „După cum *voi* odinioară n-ați ascultat ..., și după cum, prin neascultarea lor, ați căpătat îndurare acum, tot așa, *ei* acum n-au ascultat, pentru ca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare. Fiindcă Dumnezeu a închis pe *toți oamenii* în neascultare, ca să aibă îndurare de *toți*.

Rom. 2.17-24: tu – voi

Ce trebuie căutat în Observare

- *Relația cauză-efect* - o mișcare de la cauză la efect:

Rom. 1.28-31: „Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestemate”.

Gal. 4.6: „Și, pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său care strigă: „Ava”, adică: „Tată!”.

Rom. 12.6; 1 Cor. 6.20; 2 Cor. 4.1; 5.15; Efes. 5.6

Ce trebuie căutat în Observare

- *Relația efect-cauză* – o mișcare de la efect la cauză:

Mat. 6.25: Nu vă îngrijați ... viața este mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea

Efes. 2.14: „El este pacea noastră, care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc”

Rom. 5.3-4: „ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare...”

Jud. 5:23-26; Rom. 1.16-17; Gal. 4.27; 1 Tes. 2.14

Ce trebuie căutat în Observare

- *Instrumentația* – prezentarea mijloacelor prin care se atinge un scop precum și scopul însuși:

Rom.12:1-2:

scopul – o slujbă duhovnicească

mijlocul – aducerea trupului ca o jertfă (v.1)

scopul – a pricepe voia lui Dumnezeu

mijlocul – înnoirea minții (v. 2)

Ce trebuie căutat în Observare

- *Explicația* – prezentarea unei idei sau a unui eveniment urmată de explicarea ideii sau evenimentului:

Gal. 2.11-14: Pavel îl confruntă pe Petru în Antiohia

Gal. 5.16-26: Umblarea prin Duhul

Fapte 8.5-13: Filip propovăduiește pe Christos în Samaria

Fapte 11.4.18: Petru povestește cele petrecute în casa lui Corneliu

Ce trebuie căutat în Observare

- *Introducerea* – includerea fondului sau a decorului evenimentelor sau ideilor. Cititorul este pregătit să înțeleagă ceea ce urmează prin ceea ce a precedat. (Mai des utilizată în literatura narativă):

Lc. 1.1-4: introducere la Ev. după Luca

Fapte 1.1-2: introducere la Faptele Apostolilor

Fapte 26.1-2: introducerea discursului lui Pavel

Ce trebuie căutat în Observare

- *Rezumatul* – includerea unui rezumat privind fie ideile precedente, fie cele care urmează:

Gen. 1.1: rezumat privind Creația

Mat. 1.1-17: Arborele genealogic al lui Isus

Ecles. 12.13-14: rezumatul cărții

Rom. 3.23: rezumatul pasajului 2.1-3.22

1 Cor. 14.39-40: rezumatul pasajului 14.1-37

Ce trebuie căutat în Observare

- *Interogația* – includerea unei întrebări sau anunțarea unei probleme urmate de răspuns:

Mat. 9.11-13: „Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?...”

Mat. 17.10-13: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie? ...”

Lc. 12.41-48; 13.2-5; In. 6.28-40; 9.10-11

Ce trebuie căutat în Observare

- *Armonia* – promisiuni urmate de împlinirea lor; realizarea unității prin intermediul concordanței sau al conformității adevărului:
In. 11.23-44: promisiunea învierii lui Lazăr și împlinirea ei
Fapte 1.5; 2.1-4: promisiunea revărsării Duhului și împlinirea ei la Cincizecime
Fapte 27.21-44: promisiunea salvării naufragiaților și împlinirea ei

Ce trebuie căutat în Observare

8) Cuvinte necunoscute:

- arhaisme, unități de măsură (greutate, lungime), denumiri de plante, animale etc.

9) Cuvinte în jurul cărora gravitează textul, Repetiții, Cuvinte-cheie:

- 1 Cor. 13: dragostea
- Efes. 1.3-12: „în El”
- Evr. 11: credința
- Iac. 1.1-15: încercare și ispită

Ce trebuie căutat în Observare

10) Promisiuni/Sfaturi/Avertizări:

- Mat. 5.3-12 (promisiuni)
- Efes. 4.1-3; 1 Pet. 5.1-4 (sfaturi)
- Rom. 10.19-22 (avertizări)

Ce trebuie căutat în Observare

11) Figuri de stil:

- *Metafora* – o comparație din care lipsește un termen:
Iov 13.25: „eu sunt vierme și nu om”
Lc. 13.32: „spuneți vulpii aceleia” (lui Irod)
- *Metonimia*
 - semnul în locul lucrului semnificat (Apoc. 3.7: cheia ca autoritate)
 - autorul în locul scrierii (2 Cor. 3.15: „se citește Moise”; Lc.16:29)
 - cauza în locul efectului, posesorul în locul lucrului posedat etc.

Ce trebuie căutat în Observare

- *Sinecdoca* – partea în locul întregului, genul în locul speciei, materia în locul lucrului însuși, și invers

Gen. 3.19: pâinea, în loc de hrană

Gen. 42.38: perii albi, în loc de trup

1 Cor. 11.27: paharul, în loc de rodul viței

Ce trebuie căutat în Observare

12) Întrebări/Afirmații retorice:

- Rom. 6.1-2: „Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească harul?”
- Gal.1:10: „Caut eu oare ... bunăvoința oamenilor...?”
- Gal. 3.2: „Prin faptele Legii ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței?”

Ce trebuie căutat în Observare

13) Referiri din V.T. în N.T:

- Mat. 1.22-23; 2.17-18; Rom. 2.24; 3.4;10-17; Gal. 4.27; Efes. 6.1-3

14) Proporții de importanță:

- Ioan 13-20: patimile și învierea Domnului Isus
- Fapte 6.7-7.60: uciderea lui Ștefan, primul martir creștin

II. INTERPRETAREA

Definiție

Interpretarea este procesul de definire a semnificației faptelor și a implicațiilor acestora, cu scopul de a determina conținutul pe care a intenționat scriitorul să-l transmită.

- Întrebările – podul între Observare și Interpretare

Rolul întrebărilor

- stimularea gândirii
- identificarea cuvintelor și a expresiilor care trebuie interpretate
- deschiderea de noi uși spre observare
- pregătirea aplicațiilor
- conducerea discuțiilor în grupul de studiu biblic

Tipuri de întrebări

- de înțelegere (ce înseamnă?)
- de importanță (care este importanța acestui termen pentru mesaj? de ce a folosit
- autorul acest termen?)
- de implicație (ce implică aceasta?)
- de relație (ce legătură există între...?)
- de progresie (cum evoluează acțiunea?) etc.

Pașii Interpretării

1) *Rugăciune și meditație* - asupra observațiilor și întrebărilor, pentru a înțelege lucrurile de studiat

2) *Selectarea întrebărilor* - în trei liste (coșuri):

- *de eliminare*: întrebările care - au răspuns evident
 - se suprapun cu altele
 - sunt nerelevante
- *de răspuns*: întrebările importante și relevante pentru acel studiu biblic
- *de așteptare* : întrebări care merită a fi tratate în alt studiu biblic

Pașii Interpretării

3) Definirea cuvintelor și a expresiilor cheie:

- definiție și sinonime (dintr-un dicționar biblic)
- uzajul biblic, pentru a descoperi:
 - ce a avut autorul în minte când a folosit acest cuvânt
 - ce lumină aduce definiția termenului asupra textului studiat

Pașii Interpretării

- 4) *Compararea diverselor traduceri* - pentru a descoperi sinonime și sensuri noi
- 5) *Corelarea cu alte pasaje* - pentru plasarea adevărului din text în ansamblul revelației divine
- 6) *Adunarea de informații geografice, istorice și culturale*
- 7) *Integrarea lucrurilor descoperite într-o sinteză unitară*

Pașii Interpretării

8) *Rezumatul*: „Se pare că autorul a vrut să spună că...”

9) *Schița*

➤ *Notă*: Se vor nota, pentru a fi păstrate:

- definiția cuvintelor cheie
- pasajele corelate
- informațiile geografice, istorice, culturale
- rezumatul și schița

Tipuri de principii de interpretare

- I. principii generale
- II. principii gramaticale
- III. principii istorice
- IV. principii teologice

I. Principii generale de interpretare

- 1) Pornește de la premisa că Biblia are deplină autoritate.
- 2) Biblia se interpretează pe sine. Scriptura explică cel mai bine Scriptura.
- 3) Pentru înțelegerea și interpretarea corectă a Scripturilor, ne sunt necesare credința mântuitoare și Duhul Sfânt.

I. Principii generale de interpretare

- 4) Interpretează experiența personală în lumina Scripturii, și nu Scriptura în lumina experienței personale.
- 5) Exemplele biblice au autoritate numai dacă sunt susținute de o poruncă.
- 6) Scopul fundamental al Bibliei este să ne schimbe viețile, nu să ne îmbogățească cunoștințele.

I. Principii generale de interpretare

- 7) Fiecare creștin are dreptul și responsabilitatea să studieze și să interpreteze el însuși Cuvântul lui Dumnezeu.
- 8) Istoria Bisericii este importantă, dar nu decisivă în interpretarea Scripturilor.
- 9) Promisiunile lui Dumnezeu date în Scriptură sunt la dispoziția Duhului Sfânt pentru credincioșii din fiecare generație.

II. Principii gramaticale de interpretare

- 1) Scriptura are un singur înțeles și trebuie luat în sens propriu.
- 2) Interpretează cuvintele în armonie cu înțelesul lor din vremea în care a trăit autorul.
- 3) Interpretează cuvântul în cadrul propoziției și contextului în care se află.

II. Principii gramaticale de interpretare

- 4) Interpretează pasajul în armonie cu contextul său.
- 5) Când un obiect neînsuflețit este folosit pentru a descrie o ființă vie, afirmația poate fi interpretată în sens figurat.
- 6) Când o expresie nu se potrivește cu caracterul obiectului descris, afirmația poate fi interpretată în sens figurat.

II. Principii gramaticale de interpretare

- 7) Principalele elemente și personaje dintr-o pildă reprezintă realități concrete. Numai acestea se iau în considerare pentru tragerea concluziilor.
- 8) Interpretează cuvintele profețiilor în sensul lor uzual, literal și istoric, cu excepția cazului în care contextul sau modul împlinirii profețiilor indică în mod clar că au o semnificație simbolică. Posibil ca împlinirea lor să se facă în etape, împlinirea unei etape fiind o garanție pentru ce urmează.

III. Principii istorice de interpretare

- 1) De vreme ce Scriptura a luat ființă într-un anumit context istoric, ea poate fi înțeleasă corect numai în lumina istoriei biblice.
- 2) Deși revelația lui Dumnezeu în Scripturi are un caracter progresiv, atât Vechiul cât și Noul Testament sunt părți esențiale ale acestei revelații și formează un tot unitar.
- 3) Faptele și evenimentele istorice devin simboluri ale adevărilor spirituale numai dacă Scriptura le desemnează ca atare.

IV. Principii teologice de interpretare

- 1) Ca să înțelegi Biblia din punct de vedere teologic, trebuie să o înțelegi mai întâi din punct de vedere gramatical.
- 2) O doctrină poate fi considerată biblică numai dacă însumează și include tot ce spune Biblia despre ea.
- 3) Atunci când două doctrine prezentate în Biblie par să fie contradictorii, acceptă-le pe amândouă ca fiind scripturale, cu deplină încredere că ele se rezolvă într-un plan superior.
- 4) O învățătură care este prezentă doar implicit în Scriptură poate fi considerată biblică atunci când este susținută de comparația cu pasajele corelate.

III. APLICAREA

- **Definiție**
- *Aplicarea este procesul de stabilire a punctului de contact între adevărurile descoperite în textul studiat și viața personală, cu scopul integrării acestora în trăirea zilnică.*
- **Necesitatea Aplicației**
- Orice studiu biblic trebuie să conducă la o aplicare, pentru că:
- Dumnezeu ne-a dat Scriptura nu pentru a ne umple mintea, ci pentru a ne schimba viața (Iac.1.22-27).
- Omul este o făptură întinată de păcat. Scopul lui Dumnezeu este restaurarea imaginii Sale în creație, și în special în om. Procesul acesta se numește sfințire, și este lucrat de Duhul Sfânt, prin intermediul Scripturilor. Partea creștinului în proces este tocmai aplicarea adevărilor biblice (2 Cor.3.18; 2 Pet.1.3-4).

Necesitatea Aplicației

Orice studiu biblic trebuie să conducă la o aplicare, pentru că:

- Dumnezeu ne-a dat Scriptura nu pentru a ne umple mintea, ci pentru a ne schimba viața (Iac.1.22-27).
- Omul este o făptură întinată de păcat. Scopul lui Dumnezeu este restaurarea imaginii Sale în om. Procesul acesta se numește sfințire și este lucrat de Duhul Sfânt, prin Scriptură.

Partea creștinului în proces - aplicarea Cuvântului (2 Cor.3.18; 2 Pet.1.3-4).

Ce trebuie căutat în Aplicare

- promisiuni de revendicat
- exemple de urmat
- porunci de împlinit
- păcate de mărturisit și evitat
- atitudini de schimbat sau adoptat
- principii generale de viață
- adevăruri biblice despre Dumnezeu, Domnul Isus, Duhul Sfânt, Biserică, credință, om, păcat, mântuire etc.

Pașii Aplicării

- 1) Meditație asupra adevărilor majore descoperite în text.
- 2) Evaluare pentru determinarea relevanței lucrurilor respective pentru omul de azi.
- 3) Descoperirea punctului de contact între text și viața personală: „Unde lucrează Dumnezeu în viața mea în acel domeniu?”

Pașii Aplicării

- 4) Selectarea uneia dintre aplicațiile notate pe foaia cu observații (sau formularea unei noi aplicații).
- 5) Formularea unui plan, care să conțină nevoia ta, pasajul care răspunde nevoii, acțiunea specifică întreprinsă și modul de evaluare a împlinirii ei.

Studiu biblic – procedură generală

➤ INTRODUCERE:

- Plănuiește-ți studiul

➤ OBSERVARE (CE SPUNE?):

- Roagă-te
- Citește textul
- Observă faptele
- Notează

Studiu biblic – procedură generală

- INTERPRETARE (CE ÎNSEAMNĂ ?)
 - Pune întrebări; analizează
 - Folosește principiile de interpretare
- APLICARE (CE ÎNSEAMNĂ PENTRU MINE?)
 - Aplică mesajul Scripturii

Pașii studiului biblic analitic

- 1) Scrierea structurală a pasajului
- 2) Repetarea accentuând fiecare cuvânt
- 3) Observarea
- 4) Formularea de întrebări
- 5) Interpretarea

Pașii studiului biblic analitic

- 6) Corelarea
- 7) Validarea adevărilor majore în context
- 8) Parafrizarea
- 9) Formularea concluziilor
- 10) Meditarea
- 11) Aplicarea

1 Ioan 1:8-10

Dacă **zicem** că n-avem păcat,
ne înșelăm singuri, și
adevărul nu este în noi.

Dacă **ne mărturisim** păcatele,
El este credincios și drept
ca să ne **ierte** păcatele și
să ne **curețe** de orice nelegiuire.

Dacă **zicem** că n-am păcătuit,
Îl facem mincinos, și
Cuvântul Lui nu este în noi.